



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobkyně: **J.P.**, bytem, zast. JUDr. Kateřinou Skálovou, advokátkou se sídlem Bezručova 7, 586 01 Jihlava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o úpravu starobního důchodu podle zákona č. 262/2011 Sb., o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.4.2013, č. j.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26.4.2013, č.j., žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ze dne 28.11.2012. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla účastníci řízení žádost o úpravu důchodu podle § 8 zák. č. 262/2011 Sb., (dále jen zákon) s odůvodněním, že nepředložila osvědčení podle § 6 tohoto zákona vydané Ministerstvem obrany ČR, kterým by prokázala nabytí statusu účastníka odboje a odporu proti komunismu. V námitkách účastnice řízení nesouhlasila s tvrzením ČSSZ, že nepředložila Osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu (dále jen Osvědčení), neboť originál tohoto osvědčení č.j. 262 000 466/11/2012-1027 předložila dne 18.04.2012 u OSSZ Jihlava při podání žádosti, znovu na základě výzvy předložila kopii osvědčení dne 20.06.2012 spolu s námitkami proti rozhodnutí ČSSZ ve věci úpravy vdovského důchodu. Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvedla, že účastnice řízení uplatnila dne 18.04.2012 u OSSZ Jihlava žádost o úpravu svého starobního důchodu a vdovského důchodu po svém zemřelém manželovi J.P., nar. a k žádosti doložila ověřenou fotokopii Osvědčení týkající se zemřelého manžela. Žádost o úpravu vdovského důchodu byla vyřízena zamítavým rozhodnutím ze dne 25.05.2012. Dále byla účastnice řízení vyzvána k předložení Osvědčení týkající se její osoby a poněvadž je ve stanovené lhůtě nepředložila, byla žádost o úpravu jejího starobního důchodu napadeným rozhodnutím zamítnuta. Z dikce ust. § 8 zákona je zřejmé, že nárok na úpravu starobního důchodu či invalidního důchodu má přímý účastník odboje, kterému bylo o tom vydáno Osvědčení a nemůže být tedy pokladem pro úpravu starobního důchodu účastnice řízení Osvědčení zemřelého manžela. Účastnice řízení předložila Osvědčení za vlastní účast v odboji v souladu s § 6 zákona. Osvědčení zesnulého

manžela bylo pouze podkladem pro rozhodování o žádosti účastnice řízení o úpravu vdovského důchodu. Proto žalovaná napadené rozhodnutí ČSSZ potvrdila.

V žalobě žalobkyně namítala, že žádost o úpravu vdovského i starobního důchodu podala prostřednictvím OSSZ v Jihlavě dne 18.04.2012 a doložila je Osvědčením svého zesnulého manžela. Z vydaného rozhodnutí ČSSZ ze dne 28.11.2012 vyrozuměla, že ji žalovaná nepovažuje za osobu, která by vůbec měla nárok na úpravu svého starobního důchodu proto, že Osvědčení nebylo vydáno jí, ale manželovi. Toto své stanovisko žalovaná odůvodnila ust. § 8 zák. č. 262/2011 Sb. Výklad tohoto ustanovení a závěry z něho vyvozené v rozhodnutí ve věci úpravy jejího starobního důchodu nepokládá za správné. Ze znění ust. § 8 zákona nelze dovodit nic jiného, než, že určuje ty adresáty této právní normy, jimž za podmínek tam uvedených přiznává nárok na úpravu různých důchodů. Základní podmínkou nároku na úpravu důchodu je, aby příslušná osoba byla poživitelem vyjmenovaných důchodů z českého důchodového pojištění a neomezuje nárok podle toho, jakého z těchto důchodů je adresát normy poživitelem. Závěry žalované nelze dovodit ani ze znění § 8 odst. 2 zákona, neboť se bez výjimky týká všech osob splňujících podmínky uvedené v § 8 odst. 1 zákona. Ani další ust. § 8 zákona nečiní rozdíl mezi přímými účastníky odboje a vdovami či vdovci po nich. Z toho dovozuje, že zákon nestanoví žádnou souvislost mezi oprávněnými osobami a druhem důchodu, pro který lze úpravu žádat. Je obecně známou historickou skutečností, že věznění pro protikomunistickou činnost mělo vždy za následek šikanování celé rodiny. I z tohoto hlediska se jeví posuzování nároku na úpravu důchodu ze strany žalované jako restriktivní a bez opory v právních předpisech. Rozhodnutí žalované považuje za nezákonné a navrhuje jeho zrušení.

Žalovaná ve vyjádření uvedla po citaci ust. § 8 zák. č. 262/2011 Sb., že z dikce ustanovení odst. 1 jasně vyplývá, že úpravu starobního důchodu lze provést pouze přímému účastníku odboje, kterému bylo o této činnosti vydáno Osvědčení, které se vztahuje jen k jeho osobě a lze provést pouze úpravu toho vdovského důchodu žalobkyně, na který jí vznikl nárok z důchodu manžela po jeho úmrtí. Nelze provést i úpravu starobního důchodu žalobkyně jak požaduje. Ve věci úpravy vdovského důchodu po předložení Osvědčení žalovaná rozhodla dne 25.05.2013 zamítnutím žádosti pro nesplnění podmínek ust. § 8 odst. 2 a 3 zákona, námitky byly zamítnuty rozhodnutím ze dne 17.07.2012. Žalovaná trvá na svém rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z obsahu napadeného rozhodnutí, podané žaloby, vyjádření žalované a správního spisu je nesporné, že žalobkyně podala žádost o úpravu vdovského i svého starobního důchodu dne 18.04.2012, kterou doložila Osvědčením účastníka odboje a odporu proti komunismu svého zesnulého manžela J.P., vydaného Ministerstvem obrany ČR, č.j. 262 00 466/11/2012-1027 ze dne 10.04.2012. O žádosti o úpravu vdovského důchodu žalovaná rozhodla zamítavým rozhodnutím ze dne 25.05.2012 a rozhodnutím ze dne 17.07.2012, kterým byly námitky proti tomuto rozhodnutí zamítnuty, když důvodem zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínek ust. § 8 odst. a 3 zákona.

V projednávané věci má soud nyní posoudit, zda lze ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zákona při splnění podmínek v dalších ustanoveních tohoto paragrafu uvedených provést úpravu starobního důchodu žalobkyně, která není držitelkou Osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu vydaného Ministerstvem obrany ČR, když sama dovozuje, že z ust. § 8 odst. 1 vyplývají pouze adresáty této právní normy a základní podmínkou na úpravu důchodu je, aby příslušná osoba byla poživitelem důchodů tam uvedených z českého důchodového

pojištění, ale neomezuje nárok podle toho, jakého z těchto důchodů je adresát normy poživitelem.

Ust. § 8 odst. 1 zákona č. 262/2011 Sb., zní: Účastníci odboje a odporu proti komunismu, kterým o tom bylo vydáno osvědčení a kteří pobírají starobní nebo invalidní důchod z českého důchodového pojištění, a vdova nebo vdovec, kteří pobírají vdovský nebo vdovecký důchod z českého důchodového pojištění po účastníkovi odboje a odporu proti komunismu, kterému o tom bylo vydáno osvědčení, mají nárok na stanovení výše procentní výměry důchodu nejméně v částce uvedené v odst. 3.

Podle soudu z tohoto ustanovení jednoznačně vyplývá, že nárok na úpravu starobního důchodu podle tohoto ustanovení má pouze ta osoba, které jako účastníku odboje a odporu proti komunismu bylo o tom vydáno Osvědčení. Adresátem tohoto ustanovení je tedy ten, kdo má v držení Osvědčení a pobírá starobní nebo invalidní důchod z českého důchodového pojištění. Dalším adresátem této právní úpravy je vdova či vdovec pobírající vdovský nebo vdovecký důchod z českého důchodového pojištění po účastníkovi odboje a odporu proti komunismu, kterému o tom, bylo vydáno Osvědčení. Podle soudu z díkce ust. § 8 zákona nikterak nevyplývá, že by v projednávané věci vznikl nárok na úpravu starobního či invalidního důchodu z českého důchodového pojištění žalobkyni (manželce) účastníka odboje a odporu proti komunismu, kterému bylo vydáno Osvědčení. Z citovaného ustanovení jasně vyplývají adresáti tohoto ustanovení, které zákon rozděluje do dvou skupin a to na osoby, které mají v držení Osvědčení a pobírají starobní nebo invalidní důchod a vdova či vdovec pobírající vdovský, vdovecký důchod, v obou případech z českého důchodového pojištění po účastníkovi odboje, kterému bylo vydáno Osvědčení. Jiný výklad tohoto zákonného ustanovení soud v něm nenachází, a tudíž žalobkyni nevznikl nárok na úpravu jejího starobního důchodu po účastníkovi odboje a odporu proti komunismu (zemřelém manželovi), kterému o tom bylo vydáno Osvědčení. Soud nepovažuje výklad ust. § 8 odst. 1 zákona za restriktivní, jak namítá žalobkyně, neboť toto ustanovení je jednoznačné, neumožňující jiný výklad, než je v něm uvedený.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně až dosud nedoložila Osvědčení, že byla účastnicí odboje a odporu proti komunismu vydané Ministerstvem obrany ČR, nemohla žalovaná až dosud její žádosti vyhovět.

Soud proto na základě výkladu ust. § 8 odst. 1 zák. č. 262/2011 Sb., posoudil žalobu jako nedůvodnou a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., když úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. října 2013

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová

